

Список використаних джерел:

1. Про концесію: Закон України від 03.10.2019 р. № 155-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/155-20> (дата звернення: 25.03.2024).
2. Офіційний сайт Міністерства економіки України. URL: www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=9fc90c5e-2f7b-44b2-8bf1-1ffb7ee1be26&title=StanZdiisnenniaDppVUkraini (дата звернення: 25.03.2024).
3. Підгаєць С. В. Проблеми розвитку механізму концесії як форми державно-приватного партнерства. *Інфраструктура ринку*. 2017. Вип. 7. С. 192-198.

ФІНАНСОВІ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ НАУКИ ТА СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ

Деркач А.М., викладач спеціальних економічних дисциплін ДПТНЗ «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище»

Козачок А.В., викладач спеціальних економічних дисциплін ДПТНЗ «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище»

Фінансові та організаційні аспекти грають ключову роль у розвитку науки та суспільства. Сучасна наука потребує значних інвестицій як у власне дослідження, так і в його реалізацію та застосування. Організаційні структури, в свою чергу, формують ефективність наукових досліджень і сприяють їхньому впливу на суспільство.

Фінансові аспекти розвитку науки:

- Інвестиції у наукові дослідження. Безпосередні інвестиції у наукові дослідження є основним джерелом прогресу в науці. Фінансування дозволяє науковим установам та дослідникам здійснювати відкриття, що змінюють наше розуміння світу і відкривають нові можливості для технологічного розвитку.

- *Грантова підтримка*. Багато наукових досліджень фінансуються через гранти від урядових,

некомерційних та приватних організацій. Це допомагає забезпечити різноманітність досліджень та підтримку молодих вчених.

Комерційне використання результатів: Фінансування науки також може надавати можливості для комерційного використання результатів досліджень. Це стимулює розвиток технологій і сприяє їхньому впровадженню в промисловість.

Організаційні аспекти розвитку науки:

- Наукові установи – їх ефективна робота є важливим чинником у розвитку науки. Ці установи забезпечують інфраструктуру для проведення досліджень, сприяють обміну знаннями та співпраці між дослідниками.

- Міждисциплінарна співпраця - сприяє міждисциплінарній співпраці, стимулюють інновації та розвиток нових напрямків досліджень.

- Регулятивні рамки – їх потребує ефективне функціонування наукових досліджень, які забезпечують етичність, безпеку та відповідність стандартам.

Організаційні та фінансові аспекти розвитку науки тісно пов'язані між собою. Ефективне управління фінансовими ресурсами сприяє розвитку інфраструктури для наукових досліджень, а правильна організаційна структура сприяє максимальному використанню цих ресурсів. Результатом такої взаємодії є прогрес у науці та суспільстві, що відображається у поліпшенні якості життя та економічному розвитку. Розвиток інвестицій в Україні є важливим аспектом економічного зростання та модернізації країни. Хоча Україна має великий потенціал для приваблення інвестицій через свої природні ресурси, географічне положення та кваліфіковану робочу силу, проте вона також стикається з викликами і перешкодами на шляху до залучення інвестицій.

Основні аспекти розвитку інвестицій в Україні: стабільність політичної ситуації є ключовим фактором для приваблення інвестицій. Україна зазнає змін у політичному ландшафті, що може впливати на інвестиційний клімат; проведення ефективних економічних реформ, спрямованих на покращення бізнес-середовища, зниження бюрократичних перешкод та підвищення прозорості, може сприяти залученню інвестицій; укладення міжнародних торговельних угод та вступ до різних міжнародних організацій може розширити можливості для інвестицій та сприяти економічному зростанню; інвестиції в інфраструктуру, такі як дороги,

залізниці, порти та енергетика, можуть стимулювати розвиток і приваблювати інвесторів; розвиток інноваційних секторів, таких як інформаційні технології, IT-послуги та біотехнології, може стати магнітом для інвестицій у високотехнологічні галузі; раціональна податкова політика, яка сприяє підприємницькій ініціативі та стимулює інвестиції, може залучити більше інвесторів до країни; розвиток фінансового сектору, включаючи банківську систему та фондовий ринок, є важливим для забезпечення доступу до фінансування для бізнесу та інвесторів.

Загалом, розвиток інвестицій в Україні вимагає комплексного підходу, що охоплює реформи в різних сферах економіки та політики. Посилення прозорості, боротьба з корупцією, покращення правової системи та сприяння підприємництву можуть сприяти створенню сприятливого інвестиційного клімату та прискорити розвиток економіки країни. Потік іноземних інвестицій (FDI): За даними Національного банку України, в 2022 році в Україну надійшло близько \$4.2 мільярда іноземних прямих інвестицій, що є значним зростанням порівняно з попередніми роками. Інвестиції в інфраструктуру: Уряд України оголосив про запуск інфраструктурних проектів загальною вартістю близько \$20 мільярдів наступних п'яти років, що включає будівництво доріг, розвиток залізниць, аеропортів та інші ініціативи. Технологічні інвестиції: Україна стала центром для багатьох IT-компаній та стартапів. У 2021 році в Україні було залучено понад \$1 мільярд інвестицій у сфері

інформаційних технологій та інновацій.

Підтримка малих та середніх підприємств (МСП): Уряд України активно сприяє розвитку МСП через різноманітні програми та ініціативи. За останні роки, велика кількість фінансових ресурсів була спрямована на розвиток цього сектору, що включає кредитування, гранти та підтримку стартапів. Потенційні інвестиційні можливості: За оцінками аналітиків, Україна має значний потенціал для приваблення іноземних інвестицій у такі сектори, як сільське господарство, енергетика, туризм, легка промисловість та інші.

Ці цифри підтверджують поступовий розвиток інвестиційного клімату в Україні та показують позитивний тренд у залученні іноземних та внутрішніх інвестицій у різні сфери економіки. Проте, важливо продовжувати роботу над покращенням бізнес-середовища та стимулюванням інвестиційної діяльності для досягнення стабільного економічного зростання та розвитку країни. Професор М. Крупка подає таке визначення інновації: «Це нововведення використання якого призводить до якісних змін у виробництві з метою отримання соціально-економічної вигоди (ефекту)» [3, с. 20].

Об'єктивними факторами економічного зростання, на думку А. Кошелева, є: збільшення обсягів та якісного складу основного капіталу; зміна технологій виробництва; висококваліфікований персонал; збільшення обсягів залучених в економічну діяльність ресурсів; зростання підприємницької активності населення; збільшення обсягів та якості трудових ресурсів; активізація попиту населення, що дозволяє збільшити обсяги виробництва для його більш повного задоволення [5, с. 87]

Інноваційний розвиток підприємств слід розглядати як особливу інноваційну спрямованість креативних ідей і цілей та шляхи їх досягнення через механізми державного регулювання економіки і ринкову самоорганізацію, обумовлену переважною орієнтацією ланок всіх сфер економіки на виробництво інноваційних продуктів і послуг на базі сприятливих умов для розвитку інновацій, комерціалізації впроваджуваних розробок, підвищення соціально-економічної віддачі через залучення необхідних інвестицій в інноваційну діяльність. В умовах глобалізації та швидкого розвитку технологій, інновації стають ще більш важливими для підтримки конкурентоспроможності підприємств на світовому ринку.

Список використаних джерел:

1. Бондарчук Н.В. Державна політика розвитку інноваційного потенціалу регіонів України. Миколаїв, 2011. 40 с.
2. Вініченко І.І. Економічна сутність НТП, інновацій та їх роль у розвитку агропромислового виробництва. Економіка і держава. 2007. № 4. 125 с.
3. Геєць В. Інноваційно-інвестиційна діяльність в Україні. Стратегічні виклики XXI століття суспільству та економіці України. К.: Фенікс, 2007. 225 с.

4. Захарченко В.І. Інноваційний менеджмент: теорія і практика в умовах трансформації економіки : навч. посіб. К.: Центр учбової літератури, 2012. 448 с.

5. Федулова Л.І. Концептуальні засади управління інноваційним розвитком підприємств. Маркетинг і менеджмент інновацій. 2014. №2. 135 с.

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ЗЕЛЕНИХ ФІНАНСІВ В УКРАЇНІ

**Шкварук Д.Г., викладач,
Вінницький навчально-науковий
інститут економіки ЗУНУ**

У контексті зростаючої уваги до серйозних екологічних проблем, що постають перед нашою планетою, зелені фінанси стають основним елементом сучасної економіки. Поняття зелених фінансів перетинає межі звичайних інвестицій і стає провідним напрямком, який об'єднує фінансовий сектор та сталість. Висунуті передові екологічні виклики, такі як зміна клімату, забруднення навколишнього середовища та виснаження природних ресурсів, стають проблемою, яку не варто ігнорувати. Зелені фінанси виступають як інноваційний та важливий інструмент, який може сприяти досягненню сталого розвитку та збереженню екосистем планети. Тому, потрібно ретельно обґрунтувати сучасні методи та підходи до визначення сутності зелених фінансів і їх ефективної реалізації в умовах сьогодення.

Термін «зелені фінанси» набув значного поширення починаючи з 1992 року, але досі спостерігається дискусія серед різних авторів щодо його трактування. Науковці досліджують зелені фінанси з різних поглядів. Деякі вважають їх сукупністю економічних відносин, що пов'язані з акумулюванням та витрачанням фінансових ресурсів для проєктів у

сфері зеленої економіки [1]. Ці фінанси можуть включати ресурси з державного бюджету, кошти, що надходять до державного бюджету в рамках міжнародних договорів щодо фінансування програм секторальної бюджетної підтримки ЄС, або фінансові ресурси підприємств, які активно діють у зеленому секторі економіки.

Досить вдалою є думка М. Карліна, який розглядає зелені фінанси як фінансові відносини, суб'єкти та заходи, що забезпечують умови для сталого розвитку і виступають ключовим елементом фінансово-економічного регулювання природокористування на всіх рівнях [2]. Загалом, погляд автора допомагає розширити уявлення про зелені фінанси, розглядаючи їх як важливий інструмент для досягнення сталого розвитку, що взаємодіє з різними суб'єктами та заходами на всіх рівнях.

Зелені фінанси відіграють важливу роль у сталому розвитку та збереженні навколишнього середовища, забезпеченню екологічної стійкості та здоров'я планети. Вони є фінансовими інструментами, спрямованими на підтримку проєктів, які сприяють зменшенню викидів забруднюючих речовин і парникових газів. Інвестування в